

ne. Dette gælder navnlig i det tilfælde, hvor den skattepligtige anvender virksomhedsordningen på indkomst fra andre virksomheder end anpartsvirksomheder. I dette tilfælde skal den skattepligtige også anvende virksomhedsordningen på anpartsvirksomheden.

Forslaget indebærer således en væsentlig forenkling af anpartshavernes indkomst- og formueopgørelse.

7. Interessentskaber og kommanditselskaber m.v. er ikke selvstændige skattesubjekter. Interessenter, kommanditister og andre anpartshavere skal således ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue medtage en forholdsmæssig andel af anpartsvirksomhedens opgjorte indkomst og formue efter samme regler, som anvendes af alle andre erhvervsdrivende. Anpartshaveren har herunder adgang til selv at foretage skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger.

Mange selskaber udarbejder et regnskab for virksomheden, som sendes til anpartshavernes slutligningskommuner. Endvidere sendes regnskabet til anpartshaverne, og selskabet giver som regel anpartshaverne en omfattende vejledning om indkomst- og formueopgørelsen. Dette er ofte nødvendigt for, at anpartshaveren bliver i stand til at foretage en korrekt indkomst- og formueopgørelse.

Anpartshaverne skal give betydelige specifikationer vedrørende det regnskabsmæssige resultat og er således pålagt et væsentligt arbejde i forbindelse med indkomst- og formueopgørelsen.

Tilsvarende giver de gældende regler ligningsmyndighederne betydelige administrative problemer, idet oplysningerne i selvangivelsen og bilag hertil skal kontrolleres individuelt.

Forslaget indeholder derfor en bestemmelse i § 3, hvorefter virksomheder, som ejes af mere end 10 personer, og hvori nogle ejere deltager i driften i uvæsentligt omfang, skal udarbejde et fælles skatteregnskab for anpartshaverne, som disse som hovedregel skal anvendes fuldt ud ved indkomst- og formueopgørelsen. Udarbejdelsen af et fælles skatteregnskab gælder ikke for udlejningsvirksomhed omfattet af forslagens § 1, nr. 2.

Det fælles skatteregnskab skal opgøres efter skatte Lovgivningens almindelige regler med visse undtagelser. F.eks. skal afskrivninger og nedskrivninger foretages med samme satser for samtlige anpartshavere.

Oplysninger fra det fælles skatteregnskab skal indberettes til de centrale skattemyndigheder og skal som udgangspunkt anvendes af anpartshaverne ved indkomst- og formueopgørelsen. Dog kan skatteregnskabet ikke anvendes for afskrivninger, hvis an-

partshaveren har et andet afskrivningsgrundlag end det, der i det fælles skatteregnskab er lagt til grund for de øvrige anpartshavere. Er det tilfældet, skal anpartshaveren som følge heraf tilpasse sin indkomst- og formueopgørelse.

Forslaget vil indebære en væsentlig administrativ forenkling for såvel anpartshaverne som for skattemyndighederne.

Virksomhederne skal efter forslaget indberette oplysninger fra det fælles skatteregnskab centralt og undgår herved at sende dem til de enkelte anpartshaveres slutligningskommuner.

For anpartshaverne betyder forslaget, at tallene i det fælles skatteregnskab som hovedregel vil kunne overføres direkte til selvangivelsen. Desuden undgår anpartshaverne at skulle give betydelige specifikationer vedrørende det regnskabsmæssige resultat.

Endelig får skattemyndighederne efter forslaget bedre muligheder for at gennemgå regnskabsmaterialet, hvorved der i større omfang sikres en ensartet ligning af anpartshaverne.

8. For kommanditister gælder den såkaldte fradragsbegrænsning i henhold til Ligningsrådets vejledende anvisning. Fradragsbegrænsningen bygger på, at hæftelsesbegrænsningen sætter et loft over kommanditisternes muligheder for tab. Fradragsbegrænsningen gælder ikke interessenter.

Ifølge anvisningen kan kommanditisten ikke ved sin indkomstopgørelse samlet fradrage et større beløb end svarende til den til anparten hørende hæftelse, idet anpart i driftsunderskud samt skattemæssige af- og nedskrivninger alene kan fratrækkes i den udstrækning, de modsvares af en positiv saldo på en særlig fradragskonto. Ved formueopgørelsen kan kommanditisten ikke fratække et større beløb vedrørende anparten end svarende til restindskudsforpligtelsen, der udgør forskellen mellem hæftelsen og de faktiske foretagne indskud.

Det forudsættes, at Ligningsrådet ændrer sin anvisning således, at fradragsbegrænsningen ikke skal gælde for anpart i et kommanditselskab, som anskaffes den 12. maj 1989 eller senere. Er anskaffelsen sket før den 12. maj 1989, skal fradragsbegrænsningen for kommanditister fortsat anvendes.

Forslagets administrative konsekvenser.

Lovforslaget indebærer væsentlige administrative fordele for virksomhederne, anpartshaverne og skattemyndighederne. Forenklingerne vil gælde fra og med indkomståret 1989.

Efter lovforslaget vil en række anpartshavere ikke længere skulle anvende virksomhedsskatteordningen ved skatteberegningen. Anpartsvirksomhedernes ud-